

ντέφι

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΚΟΡΟ ΜΕ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΣΟΥ

ΓΙΑ
ΤΟ
ΜΑΝΟ
ΛΟΙΖΟΥ

ΑΣ ΚΟΜΙΛΑΡΕΙ
Ο ΑΝΤΑΜΟΣ

100 ΔΡΧ.

120 ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΓΟΜΟΡΑ

ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΕΣ ΚΩΣΤΑ;
ΘΑ ΔΙΔΕΙΝΕ ΤΑ "ΒΡΩΜΙΚΑ"
ΜΑΓΑΖΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΚΑ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!...
ΠΑΡΑΛΙΓΟ
ΝΑ ΠΩΓΟΥΜΕ
ΣΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

ΕΓΩ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ
ΝΑ ΠΩΓΩ ΣΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ
ΚΙ ΑΚΟΜΑ ΤΙΠΟΤΑ! ΤΩΡΑ
ΧΑΝΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥ-
ΤΑΙΑ ΜΟΥ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΕΧΟΥΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΥΡΙΕ
ΚΟΒΟΥΜΕ, ΣΤΑΜΑΤΑΜΕ,
ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ
ΣΑΥΤ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΧΕΣΑΜΕ,
ΤΑ ΟΥΦΟ ΤΑ ΚΛΙΣΑΜΕ,
ΤΙΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΤΙΣ
ΜΑΖΕΨΑΜΕ, ΤΟΥΣ
ΜΠΑΡΟΒΙΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΠΕΡΙΟΡΙΣΑΜΕ.
ΤΙ ΑΛΩ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΜΑΣ,

Ν'ΑΚΟΥΜΕ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΡΑΔΙΟ, ΟΠΩΣ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ:
"ΜΙΝ ΙΦΙΝΙΤΙ ΤΙ ΣΚΙΠΙΔΗ ΣΙΣ
ΙΞΙ ΙΠΙ ΤΙΝ ΠΙΡΤΙ ΣΙΣ
Ι ΒΡΙΜΙ ΜΠΙΝΙ Ι ΠΙ ΤΙ
ΠΙΡΙΘΙΡΙ"

"Η ΤΟ ΑΛΛΟ:
"ΠΙΤΙΣΤΙ ΤΙ ΔΙΝΤΡΙ
ΠΙ ΙΝΙ ΙΞΙ ΙΠΙ ΤΙΝ
ΣΠΙΤΙ ΣΙΣ"
"Η ΤΟ:
"ΠΡΙΣΤΙΤΙΨΤΙ ΤΙ
ΔΙΞΙΣ
ΤΙ ΔΙΞΙΣ ΔΙΝΙ
ΣΙΙ"

ΚΩΣΤΑ
ΑΠΟΦΕ ΓΟΥΣΤΑΡΩ
ΚΡΑΙΠΑΛΗ, ΕΚΛΥΤΟ
ΟΡΓΙΑ, ΑΚΟΛΑΣΙΑ
ΠΑΡΑΛΥΣΙΑ
ΑΜΑΡΤΙΑ
ΑΣΕΛΓΕΙΑ

ΕΝΤΑΞΕΙ!
ΘΑΣΕ ΠΑΡ
ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΣΟΧΟ, ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ
ΚΑΖΑΜΠΛΑΥΚΑ,
ΣΤΟ ΧΟΓΚ-ΚΟΓΚ,
ΤΟ ΜΑΚΑΟ, ΤΟ ΜΠΡΟΥΞ
ΣΤΟ ΣΙΚΑΓΟ,
ΔΗΛΑΔΗ: ΘΑΣΕ
ΠΑΡ ΣΤΗΝ
ΠΛΑΚΑ

ΦΥΓΑΜΕ! ΠΑΜΕ!
ΠΑΜΕ ΕΚΕΙ ΠΩ ΞΕΚΟΙΛΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΝΥΠΟΠΤΟΙ ΔΙΑΒΑΤΕΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΡΕΖΑ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ Η ΗΕΥΧΙΑ ΤΗΣ
ΝΥΧΤΑΣ ΞΕΣΚΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ
ΚΡΟΤΑΛΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΩΝ

ΠΑΜΕ ΝΑ ΕΥΘΩΜΕ
ΜΕ ΤΑ ΑΧΑΛΙΝΩΤΑ ΣΤΙΦΗ
ΠΩ ΠΟΔΟΠΑΤΩΝ ΚΑΘΕ
ΒΡΑΔΥ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ
ΑΘΩΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ, ΠΑΜΕ ΝΑ
ΒΥΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΒΡΩΜΕΡΟ
ΡΥΤΧΟΣ ΜΑΣ ΣΕ ΖΕΣΤΗ
Η ΡΟΔΙΝΗ ΣΑΡΚΑ
ΓΥΜΝΩΝ
ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΠΑΜΕ ΝΑ
ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ
ΑΠΟΒΡΑΣΜΑΤΑ,
ΣΑΝ ΚΑΤΑΚΑΘΙΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΝΑ ΚΥΛΙΣΤΩΜΕ
ΣΤΗ
ΛΑΣΠΗ

ΝΑ
ΓΙΝΩΜΕ
ΝΟΜΟΙ
ΝΤΑΒΑΤΣΗΔΕΣ
ΒΙΑΣΤΕΣ
ΝΑ
ΠΕΣΟΥΜΕ
ΧΑΜΗΛΑ

ΣΠΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΟΚΡΑΤΙ
ΤΑ ΤΣΟΚΑΡΑ
ΤΟΥ ΣΟΚΡΑΤΙ
ΤΑΣΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΟΚΡΑΤΙ

ΓΚΡΙΚ ΦΟΛΚ
ΝΤΑΝΣΕΣ

ΕΔΙ ΕΙΝΑΙ ΓΕΜΑΤΟ
ΑΝΤΡΕΣ ΤΗΣ
ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΗΣ
ΦΡΟΥΡΑΣ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ
ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ,

ΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΗ Η
ΠΡΟΣΚΟΠΙΝΑ

ΠΑΝΚ
ΕΙΝΑΙ
ΠΑΝΚ

ΠΡΟΣΟΧΗ
ΣΧΟΛΙΑΣΜΩΝ
ΠΡΕΣΒΕΙΩΝ

ΦΛΟΚΑΤΙ ΑΛΛ ΓΟΥΛΕΝ
ΕΡΑΝΤΙΟΝΑΛ
ΓΚΡΙΚ
ΦΑΙΝ
ΦΟΥΝΤ

DAM
ΝΙΟΥ ΓΟΥΕΙΒ
ΚΙ ΕΤΣΙ

ΕΔΩ
ΕΙΝΑΙ
ΤΟ
ΒΑΡΒΑΚΕΙΟ

ΑΧΤΟΥΓΚ
ΑΧΤΟΥΓΚ
ΕΞΕΙΣΟΙ
ΔΥΟ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

ΕΧΩ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ
ΤΟΥ ΙΚΑ
ΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΜΕ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΚΑΡΤΑ
ΑΛΛΑ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ...

ΜΕΣΑ
ΓΙΑ
ΕΞΑΚΡΥΒΣΗ

ΚΙΟΜΟΣ!
Η ΠΛΑΚΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ
ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ
ΚΑΛΗ ΕΠΟΧΗ
ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΝΤΕΦΙ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΔΗΜΑΚΗ 3 ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ
ΤΗΛ. 3645.582
ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΛ. 8643.852

ΕΚΔΟΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΙΠΑΓΛΗΣ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΕΥΔΑΚΗΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΑΔΗΣ
ΤΑΣΟΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ
ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΑΝΙΚΑΣ
ΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΛΟΓΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΟΜΟΙΡΑΣ
ΑΚΗΣ ΛΑΔΙΚΟΣ
ΣΤΕΜΗ ΣΚΟΥΡΑΕΤΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΣΟΝΑΣΙΟΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΪΤΖΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΑΛΗΡΕΑΣ
ΓΙΩΡΓΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Εθνάρχου Μακαρίου 30

ΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΒΑΣΩ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΗΓΑΣ

ΓΡΑΦΙΚΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ
ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑ
ΣΟΥΛΙΟΥ 10
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Grapha TAMI
ΚΑΡΑΟΛΗ 21
ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΩΝΑ
ΤΗΛ. 2513.308
ΑΤΕΛΙΕ
ΑΚΜΗ
ΚΕΡΑΜΙΚΟΥ 51

ΤΕΥΧΟΣ 3
10-11/82
ΤΙΜΗ 100 ΔΡΧ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑ	3
ΣΧΟΛΙΑ	4-11
ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟ ΛΟΪΖΟ	12-14
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΟΣ	15-18
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΛΗ	19-21
ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ	22-23
ΟΙ ΚΟΥΤΣΟΒΛΑΧΟΙ-ΒΛΑΧΟΙ ΚΑΙ ΤΑ	
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ	24-27
23ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	28-30
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ	31-36
ΣΒΗΝΕΙ Η ΦΩΝΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΞΕΦΤΑΕΙ	37
ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ	38-39
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΜΙΑ ΝΤΙΒΑ	40-41
ART PEPPER	42-44
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	45-49
ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ	50-51
Η ΜΝΗΜΗ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ	52-55
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ	56-57
ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ	58-59
ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΗ	60-65
ΓΡΑΜΜΑΤΑ	66-71

ΓΙΑΤΙ ΑΡΓΟΥΜΕ

Παρ' όλο που η αρχική μας επιθυμία ήταν να βγάσουμε το ΝΤΕΦΙ κάθε μήνα, μέχρι τώρα δεν τα καταφέραμε. Για ένα βασικό λόγο: ενώ δεν αντιμετωπίζουμε πρόβλημα ύλης, υστερούμε οργανωτικά. Ειδικά για το τρίτο τεύχος, η μεγαλύτερη καθυστέρηση έχει να κάνει με το φόρτο των 2 συναυλιών του Λυκαβηττού και την σωματική κόπωση που άφησαν πίσω τους.

Θα προσπαθήσουμε σιγά - σιγά να εξασφαλίσουμε μια ταχτικότητα, που να μας βολεύει όλους, κι εσάς που το διαβάζετε κι εμάς που το γράφουμε.

Φωτογραφίες εξωφύλλου: Ο Γιώργος Κόρος σε μια εκδήλωση στη Δαύλεια (Φωτ. Σ. Ελληνιάδης) Πάνος Γαβαλάς - Ρία Κούρτη στο Λυκαβηττό (Φωτ. Προβολή) Μάνος Λοίζος.

Συνδρομές:

Εσωτερικού για ένα χρόνο	1.200 δρχ.
Για έξη μήνες	600 δρχ.
Επιχειρήσεις	2.500 δρχ.
Σπουδαστές Ωδείων	900 δρχ.

Εμβάσματα - Επιταγές:

Γιάννης Διαμαντόπουλος
Εθνάρχου Μακαρίου 30
Λυκόβρυση

ΑΠΟ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟ
ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΛΑΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

BELLE MAISON

ΦΩΚΑΙΑΣ 6 (ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ) τηλ. 8819830-8837752

ΚΑΙ ΕΝΩ Η ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΓΥΝΩΣΤΗ ΣΑΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ
ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ, ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΜΑΣ ΣΑΣ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ...

BELLE MAISON

ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΧΙΣΕΤΕ ΕΝΑ ΠΛΟΥΣΙΟ ΒΡΑΔΥ
ΜΕ ΤΟ ΠΙΟ ΑΝΕΞΟΔΟ ΦΙΝΑΛΕ

τραγουδούν:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΚΛΑΙΡΗ ΘΕΜΕΛΗ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΓΙΑΦΑ ΣΑΝΤΥ ΚΑΡΑΙΣΚΟΥ Κ.ΔΑΒΒΕΤΑΣ

παιζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ - ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
(ακορντεον) (κλαρίνο)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΘΙΕΛΗΣ - ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΑΡΜΑΓΟΣ
(μπασο) (ακουστ. κιθαρα)

Τ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - Σ. ΨΥΧΟΓΙΟΣ - Ζ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ
(ντραμς) (μπουζουκι) (μπαγλαμαδακι)

ΤΙΜΗ ΦΑΓΗΤΟΥ δρχ. 750

ΤΙΜΗ ΠΟΤΟΥ δρχ. 450

(Φωτ. Σ. Ελληνιάδης)

Με κλαρίνα, βιολιά, τσιμπούσι, χορό και κανονιοβολισμούς γιόρτασαν οι καλεσμένοι το γάμο του Δημήτρη Κοντογιάννη με

την εκλεκτή της καρδιάς του Χαρά, στη Δαύλεια του νομού Βοιωτίας. Κουμπάρος ο Χρήστος Νικολόπουλος. Να ζήσουν!

ΟΤΑΝ ΣΗΜΑΝΕΙ Η ΩΡΑ 2

Το μέτρο που πήρε η «Νέα Δημοκρατία» και διατήρησε —ελάχιστα τροποποιημένο— το ΠΑΣΟΚ για το κλείσιμο όλων των κέντρων, ταβερνών, μπαρ, εστιατορίων κ.λ.π. στις 2 τη νύχτα είναι ένα μέτρο αψυχολόγητο και αντικοινωνικό.

Υπάρχουν άνθρωποι που δεν μπορούν —εδώ στην Αθήνα τουλάχιστον— να ζήσουν τη μέρα. Όχι δηλαδή απλώς δεν θέλουν, αλλά δεν τα βγάζουν πέρα με τα προβλήματα της μέρας. Τη μέρα γίνονται πλέον τα πιο φριχτά πράγματα: Ο χρόνος δεν ανήκει στους ανθρώπους, έχει εκχωρηθεί στις δουλειές, στις «υποχρεώσεις», τρώγεται στο κυκλοφοριακό. Η μέρα είναι ο χρόνος της αλλοτρίωσης, της νεύρωσης του ανταγωνισμού, της παράνοιας —έτσι όπως έχει καταντήση βέβαια. Η νύχτα είναι κανονικά ο χρόνος της χαλάρωσης, του σπι-

τιού και του ύπνου, αν θέλετε.

Ένα κράτος τώρα μάλιστα που κουμαντάρεται από ένα σοσιαλιστικό κόμμα, δεν μπορεί ν' αγνοεί ότι το όλο κόλπο παράγει και μερικούς «προβληματικούς» ανθρώπους που τη βγάζουν με το ζόρι και που έχουν σπίτι αλλά δεν έχουν ύπνο κι ούτε μπορεί να πει ότι «αυτοί είναι λίγοι ας κοιτάξουμε τους πολλούς». Και οι πολλοί ένα «τσακ» θέλουν για να περάσουν στην άλλη όχθη. Ένας μπερδεμένος έρωτας, ένας ανάποδος γάμος, μια αποτυχημένη δουλειά «έναν σεισμό και φύγαμε κι άντε να βρεις πού πήγαμε...»

Αυτά, που τελείως πρόχειρα και ανεύθυνα θίγονται σ' αυτό το σχολιάκι, είναι μεγάλα προβλήματα και πρέπει ένα κράτος, αν δεν θέλει να είναι αυτοσκοπός, να τ' αντιμετωπίσει και να πει αν υπάρχουν μακροπρόθεσμες και μεγαλόπνοες βελτιώσεις —γιατί αλλιώς θα τρελλαθούμε όλοι! Ας κάνουν μια στατιστική για τα ηρεμιστικά και θα καταλάβουν που βρισκόμαστε.

Αν δεν μπορεί όμως να γίνει ένα μεγάλο σχέδιο σωτηρίας το κράτος οφείλει τουλάχιστον να επιτρέψει (!) την λίγη ανακούφιση από το άγχος, που προσφέρει σ' αυτά —τα λίγα έστω— άτομα η νύχτα στα διάφορα ξενυχτάδικα μαγαζιά.

Είναι τρομερό νάναι ο άνθρωπος μόνος του και νάναι χάλια και να του λες πήγαινε τώρα σπίτι σου να κοιμηθείς γιατί πρέπει το πρωί να εργασθείς και να γίνεις παραγωγικός σ' αυτό το άθλιο μηχανήμα που σε κατάντησε έτσι. Αν δεν μπορεί να πάει σπίτι του τι θα κάνει δηλαδή; Μήπως μπορεί να χτυπήσει στο γείτονα του ή σε κανένα φίλο του στις 2 η ώρα τη νύχτα; Θα τον περάσουν για παλαβό. Άσε που έτσι όπως γίναμε, κλείνονται μέσα όλοι μόλις νυχτώσει, κατεβάζουν και τα ρολά, ανάβουν την τηλεόραση και κρύβονται από τον κόσμο, κοιτάζοντας μόνο το δικό τους οικογενειακό μικρόκοσμο, που απειλείται απ' όλους τους άλλους!

Γ.Κ.

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΠΕΦΤΟΥΝΕ ΜΑ Η ΑΓΑΠΗ ΜΕΝΕΙ

Βλέποντας, προχθές το βράδυ στη σκηνή του ΖΥΓΟΥ, τη ΧΑΡΙ ΑΛΕΞΙΟΥ να τραγουδάει, ή μάλλον να ερμηνεύει, μαζί με το ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟ και την ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ, ένοιωσα αυτό που μόνο οι πραγματικά μεγάλοι καλλιτέχνες μπορούν να κάνουν και να μεταδώσουν. Να καθρεφτίζουν, στα τραγούδια, στην ερμηνεία, ακόμα και στις προσωπικές τους επιλογές, το χάος που τους περιτριγυρίζει και, στις πολύ μεγάλες στιγμές τους, να το ξεπερνάνε σπρώχνοντας τους εαυτούς τους και το ακροατήριό τους σε κάτι περισσότερο από διασκέδαση: σ' ένα ψάξιμο για μια ταυτότητα που έχει χαθεί κάπου ανάμεσα στην αγωνία για αληθινή έκφραση και στην αδράνεια και αδιαφορία που η πιεστική καθημερινότητα έχει γεννήσει. Δεν θάθελα να επεκταθώ, ούτε βέβαια να μιλήσω για το πρόγραμμα, τις τιμές, τα τραπέζο-μάντηλα. Για το κοινό θέλω να μιλήσω, αυτό το κοινό που στριμώχτηκε στα τραπέζια του ΖΥΓΟΥ για να φάει, να πιεί κρασί ή κόκα-κόλα, να δει από κοντά ή μακριά τη μεγαλύτερη ΕΛΛΗΝΙΔΑ τραγουδίστρια των τελευταίων χρόνων.

Είδα, λοιπόν, νέους ανθρώπους, στην ηλικία μου ή λίγο μεγαλύτερους, ανθρώπους που στη βδομαδιάτικη εξόρμησή τους στα δισκάδικα αγοράζουν CAT PEOPLE και IMAGINATION, ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟ και ALBANO, να ξέρουν τα τραγούδια της ΑΛΕΞΙΟΥ, να τα γουστάρουν και μερικές στιγμές, να τα τραγουδάνε στοιβαγμένοι σ' ένα χώρο που δεν ευνοεί τέτοιους αυθορμητισμούς στον 20άχρονο Νεοέλληνα, κάτοικο Ζωγράφου, Αμπελοκήπων, Πατησίων κ.λ.π., ενώ αντίθετα δίνει την ευχέρεια στον κάθε 35άρη «αυτοδημιούργητο» νεόπλουτο να θεωρήσει ότι «παίζει εντός έδρας» και να προχωρήσει σε μια αυτάρεσκη και ανούσια επίδειξη των χορευτικών του ικανοτήτων (ένα μίγμα από τσιφτετέλι, ζεϊμπέκικο και ντίσκο) που, φυσικά,

δεν έχει καμιά σχέση με τον χορό σαν προσωπικό δικαίωμα και υπέρβαση και, σε τελευταία ανάλυση, προσβάλλει το ίδιο το ήθος των τραγουδιών.

Τέλος πάντων, εκείνο που εμένα μ' ενδιαφέρει είναι αυτή η συνύπαρξη (στις προτιμήσεις του νοέλληνα) του IMAGINATION με τη ΧΑΡΙ ΑΛΕΞΙΟΥ, του FELICITA με το COMBAT ROCK, του CHARIOTS OF FIRE με τον MARKO BAMBAKARH, των FOREIGNER με τον VAN MORRISON, του EYE OF THE TIGER με το METRO ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, των APOCALYPSIS με τους ΦΑΤΜΕ, του ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟΥ με τον ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ (και ζητώ συγγνώμη απ' τον ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟ για την οδυνηρή διαπίστωση, αλλά την έκανα ο ίδιος ένα βράδυ ακούγοντας απ' το ραδιόφωνο την εκπομπή ΝΥΧΤΑ ΕΙΝΑΙ, ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ). Μια συνύπαρξη σήμα κατατεθέν της γενιάς των σημερινών 20-25άρηδων που μεγάλωσαν με το ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ και τα μπιλλιάρδα, με τους ΠΕΙΡΑΤΙΚΟΥΣ και το όραμα της επιτυχίας στις εισαγωγικές εξετάσεις, με την πρόσκαιρη εφηβική ανταρσία και το γρήγορο μάντρωμα μέσα σε κάποια κομματική νεολαία, με τα γήπεδα και τις καφετέριες, με τα μηχανάκια και την απομόνωση του σωματίου.

Δεν θα πω, βέβαια, ότι το κράτος σύστημα είναι υπεύθυνο για το πολιτιστικό αυτό αλαλούμ, βάζοντας έτσι τον εαυτό μου στην ίδια πλευρά με τους κάθε λογής αυτοδιορισμένους «περιθωριακούς», πεινασμένους για εξουσία και επιβεβαίωση, σκληροπυρηνικούς του «εγχώριου» αντεργκράουντ ή τους κάθε «μελό» δημοσιογραφίσκους των διαφόρων ύποπτα χρηματοδοτημένων συγκροτημάτων που παίζουν το παιγνίδι των πληροφοριών λες και είναι τόμπολα. Ούτε θα παραπέμψω το πρόβλημα σε κάποιο συρτάρι του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΓΕΝΙΑΣ καθαρίζοντας για τα επόμενα τρία χρόνια, μέχρι, δηλαδή, να με βολέψει ο μπαμπάς μου σε κάποια τράπεζα ή να με περιθάλπει στοργικά κάποια «εθνική»

μας σταρ.

Θα πω ότι φταίμε όλοι μας, όσοι, είτε από μοιρολατρεία είτε από κυνισμό αφήσαμε όλους τους παραπάνω (και πολλούς άλλους) κάφρους να κάνουν την αρπαχτή τους μιλώντας για μας ερήμην μας, πλαστογραφώντας την αγωνία μας, υποδεικνύοντάς μας με ΖΗΛΟ τι ν' ακούμε, τι να βλέπουμε, τι να διαβάζουμε, πως να κάνουμε (ή να μην κάνουμε) έρωτα, πως να μην ψάχνουμε να βρούμε, χωρίς ενοχές και ανόητες προκαταλήψεις, την προσωπική μας αλήθεια. ΣΚΕΦΤΟΜΑΣΤΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΣΑΣ, ΓΙΑ ΣΑΣ.

*Την αγάπη μου μαζεύω
μέσα απ' το σκουπιδιario*

Και, ακόμη, θα πω ότι τώρα είναι η τελευταία μας ευκαιρία να προλάβουμε το τραίνο, να παρέμβουμε επιτέλους και μεις στα πράγματα που μας αφορούν, ουσιαστικά και όχι τυπικά, διαδικαστικά και άλλα παρόμοια βαρετά που ακούγονται στα κομματικά πανηγύρια. Κι έτσι, να βρούμε κάποια άκρη μέσα στο μπέρδεμα, γιατί στο κάτω—κάτω είναι αυτό το μπέρδεμα και η αγωνία που γεννάει τη μαγική ισορροπία και μας δίνει τους ΦΑΤΜΕ και τα ΔΙΟΔΙΑ, τη ΡΕΖΕΡΒΑ και τους ΑΠΕΝΑΝΤΙ, τις ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ και το ΛΟΥΚΙΑΝΟ ΚΗΛΑΗΔΟΝΗ, τη ΧΑΡΟΥΛΑ ΑΛΕΞΙΟΥ και το ΣΤΡΑΤΟ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, την ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ και το ΣΑΜΠΑΝΗ, τον ΠΑΝΟ ΓΑΒΑΛΑ στο ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ και το ΝΤΕΦΙ, τον ΜΑΝΩΛΗ ΡΑΣΟΥΛΗ και το ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟ, τους ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ και το ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ, τον ΤΑΚΗ ΣΟΥΚΑ και τον ΑΚΗ ΠΑΝΟΥ.

Είθε Η ΧΑΡΑ ΝΑΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΚΙ Ο ΚΑΗΜΟΣ ΤΟ ΠΑΡΑΣΥΝΘΗΜΑ

Γιώργος Κουτσονάσιος

Για αναδημοσίευση κειμένων· σχεδίων και φωτογραφιών από το ΝΤΕΦΙ απαιτείται άδεια από τον εκδότη.

B.B. King (Φωτ. Γ. Μπασίπαγλη)

6

Η ΜΑΓΕΙΑ ΕΧΕΙ ΧΑΘΕΙ;

Για πολλούς λόγους δεν μπόρεσα ποτέ να πειστώ να πάρω — έγκαιρα — εισιτήρια για το κονσέρτο του B.B. King στο Λυκαβητό. Κάτι ηχούσε φάλτσα: ίσως η ιδέα ότι το μπλουζ δεν ανεβαίνει τους λόφους ούτε χωράει σε τουριστικές εκδηλώσεις χωρίς ατμόσφαιρα και, συνήθως, με κακή οργάνωση. Όμως το γεγονός τραβούσε σαν μαγνήτης και την ώρα της συναυλίας βρέθηκα στην άνετη απόσταση — δυο μέτρα πιο μακριά από την οθόνη της τηλεόρασης.

Σίγουρα αυτό δεν είναι λόγος να κόψει κανείς τις φλέβες του. Ένας φίλος που υπολογίζω τη γνώμη του μου είπε ότι το κονσέρτο σε βιντεοκασέτα ήταν καλύτερο από την εμπειρία του Λυκαβητού. Ίσως γιατί η ήδη εμποδισμένη από τον ενθουσιασμό του κόσμου ζωντανή μετάδοση του γεννούσε πολλές φορές την επιθυμία να βρεθείς εκεί. Κι έτσι κάθε φορά που η τηλεόραση κατάφερνε να δείξει τον κόσμο, τα όρια της συμμετοχής μου στη μουσική μεταβάλλονταν. Δεν μ' έφτανε ότι έβλεπα πώς το ακροατήριο έδινε την αποδοχή του στον B.B. King. Ήθελα να νιώσω άμεσα τις μαγικές εκείνες στιγμές που η δύναμη του μπλουζ θα άγγιζε ένα ετερόκλητο κοινό κάνοντας τις πολιτιστικές αντιφάσεις του ίδιου του γεγονότος καπνό μέσα στη νύχτα.

Τίποτα απ' όλα αυτά δεν έγινε πραγματικά στο Λυκαβητό. Ο B.

King αποθεώθηκε από ένα κοινό (που πολύ εύκολα λέει ναι στα μεγάλα ονόματα) αλλά χωρίς να ρισκάρει με αληθινά μεγάλη μουσική. Κι ο κόσμος τραγουδώντας και χοροπηδώντας στις μουσικές του θέσεις ούρλιαζε τη χαρά του γιατί για δυο ώρες ανήκε στην πιο εφήμερη ομάδα της μιας νύχτας: στο ακροατήριο του B.B. King. Ο μπλουζμαν άνοιξε δημοκρατικά το σώου του σ' όλους κι έδωσε στον κόσμο το «χρίσμα», που του διεκδικούσε, γενναιοδωρά και με αγάπη. Σ' όλους, πώς είναι δυνατόν;

Κι όμως όλοι μπόρεσαν να συμμετάσχουν. Να συνοδέψουν παράφωνα μια ξερή και χωρίς ίχνος ρομαντισμού εκτέλεση του Since I Met You Baby, να χωριστούν στα δυο για τα πιο σεξουαλικά φωνητικά σ' ένα πιο φάνκ νούμερο. Η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στα φύλλα (οι άντρες βογγούσαν, ου! κι οι γυναίκες ηδονίζονταν α!) δεν ήταν η μόνη που καταργήθηκε. Όταν οι θερμόαιμοι θαυμαστές έμπαιναν μπροστά στις κάμερες, που έστελναν την εικόνα του B.B. King σ' όλη την Ελλάδα, ο σώουμαν αναγκάστηκε να τους μαλλώσει και να τους υπενθυμίσει ότι η συμμετοχή έχει και όρια. Αλλά ποιος στη θέση του δε θάκανε το ίδιο; Αυτός τουλάχιστον αναγνώρισε την καλή διαγωγή του κοινού του μ' ένα δώρο: με μια δεύτερη εκτέλεση της μεγαλύτερης επιτυχίας του τα τελευταία είκοσι χρόνια. Αλλά τώρα το The Thrill is Gone ηχούσε παράξενα άδειο από την ανατριχιαστική αίσθηση της απώλειας που το στοιχειώνει. Και το «δώρο» του B.B. King έδειχνε ότι ύστερα από τόσα χρόνια η Μαγεία (της μουσικής του) ίσως έχει χαθεί.

Τι ήταν το σώου του B.B. King και της ορχήστρας του; Μια καλοκουρδισμένη επαγγελματική παράσταση. Χωρίς την ψυχή και τη φλόγα που θα την έκαναν το συναρπαστικό ραντεβού του ελληνικού κοινού μ' έναν από τους γίγαντες του μεταπολεμικού μπλουζ. Έχει περάσει πολύς καιρός. Το παίξιμο της κιθάρας — κρατημένες θρηνητικές νότες, γρήγορα περάσματα κι ένας καταρράκτης από στυλιστικές φιο-

ριτούρες και καθαρότητα βγαλμένες από τον Guitar Slim και τον T. Bone Walker και το μπολιασμένο με γκόνπελ εκφραστικότητας τραγούδι του B.B. King δεν ανανεώνουν πια το μπλουζ. Η προσφορά του B.B. ήταν το στυλ του, συναρπαστικό σ' αυτόν, μηχανικό στους λευκούς που βάλθηκαν να τον αντιγράψουν. Ένα στυλ που σημάδεψε τη στροφή από το αυστηρό λαϊκό ιδίωμα (το μπλουζ) στο λαμπερό κι εφευρετικό νέο προϊόν (το ρυθμ-εντ-μπλουζ και τη σόουλ). Και είναι πολύ αργά να φορτώσουμε ένα παραπάνω κοινωνικό ρόλο σ' έναν άνθρωπο που θέλει να παρουσιάζεται χωρίς φυλετικές (ή ταξικές) εντάσεις, με τις καλύτερες μέρες του αμετάκλητα πίσω του, ένα μουσικό που πέτυχε, που γλύκανε από τις εμπειρίες και το χρόνο και θέλει μόνο να δίνει αγάπη. Οι κριτικοί του ροκ ξαφνικά του καρφώνουν πισώπλατα τα ίδια επιχειρήματα που πριν από μερικά χρόνια χρησιμοποιούσαν για να τον αποθεώσουν. Κατηγορώντας τον ότι έχασε τις ρίζες του, είναι πάλι εκτός θέματος. Μισοκρύβουν αδέξια μια παράδοξη ρατσιστική τάση.

Πολύ απλά: ο B.B. King που εδώ και τριάντα χρόνια έχει περάσει κάπου ενιά χιλιάδες μέρες στο δρόμο και πιστεύει ότι οι περιοδείες μακραίνουν τη ζωή του, έδειξε και στο ελληνικό κοινό πόσο του αρέσει να παίζει ζωντανά τη μουσική του. Με τους μουσικούς του, που ξέρουν να γεμίζουν όσο χώρο τους αφήνει ο αρχηγός τους, έπαιξε στο Λυκαβητό μια σειρά από στάνταρτς, επιτυχίες του, ρυθμ-εντ-μπλουζ και «κυριλέ» φανκ αρχίζοντας με το Everyday I have The Blues και τελειώνοντας με το αναπόφευκτο When the Saints Go Marching in, το κατάλληλο κομμάτι για την αποθέωση. Όταν η εικόνα του έσβησε στην οθόνη της τηλεόρασης, έμεινα για δυο λεπτά άναυδος. «Μα επιτέλους ποιοι άγιοι κάνουν ακόμη παρέλαση;» αναρωτήθηκα. «Αυτοί που μοιράζουν Μεγα-Δολλάρια και διώχνουν τη Μαγεία», έκανα μια τρελή σκέψη.

Δεν είναι κρίμα. Είναι έτσι.

Νίκος Σαββάτης.

Ραδιοερασιτέχνες και ρεκλαμοπειρατές

Εμείς αναφωνούμε μαζί με το Σαββόπουλο «ζήτω η ελεύθερη ραδιοφωνία». Είμαστε υπέρ της ελεύθερης μετάδοσης μουσικών και άλλων ιδεών μέσα απ' τα ραδιοφωνικά κύματα. Μέσα στην αδεξιότητα, στη σύγχυση, ακόμα και στην κακογουστιά, εμείς διακρίνουμε την αγωνία της επικοινωνίας και το μεράκι για ορισμένα τραγούδια και επιπλέον επισημαίνουμε ότι, ως τώρα τουλάχιστον, οι πειρατικοί σταθμοί (μαζί με τα λεγόμενα προσφερόμενα προγράμματα των εταιριών) ήταν ο μόνος τρόπος να πληροφορηθεί το κοινό για τα καινούργια λαϊκά τραγούδια, τα οποία, παρά τις διάφορες προσπάθειες, σνομπάρει η επίσημη ραδιοφωνία.

Παράλληλα πιστεύουμε ότι το πνεύμα του νομοθέτη που καθόρισε ρητά ότι τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα μαζικής ενημέρωσης ανήκουν αποκλειστικά στο κράτος ήταν για να προστατευθεί ο ευαίσθητος αυτός τομέας από την εισβολή μονοπωλιακών επιχειρήσεων που θα κατεύθυναν την πληροφόρηση της κοινής γνώμης και θα έπαιζαν κάποιο πολιτικό ρόλο αθέμιτο.

Το θέμα εξάλλου της παρεμπόδισης ορισμένων επικοινωνιών και των συχνότητων που εκπέμπουν οι ραδιοερασιτέχνες έχει πολυσυζητηθεί και νομίζουμε ότι είναι πρόβλημα που λύνεται.

Αυτό που μένει κι αυτό που

είναι το κύριο κατά την αντίληψή μας ζήτημα αυτόν τον καιρό είναι οι διαφημίσεις.

Η κατάσταση στη μπάνα των μεσαίων, που έχει τη μεγαλύτερη ακροαματικότητα αυτή τη στιγμή, παρουσιάζει την εξής εικόνα: Οι πραγματικοί ραδιοεραστές έχουν σχεδόν εκλείψει παντελώς. Ακούγονται λίγοι, με μικρή εμβέλεια, για λίγη ώρα και τη νύχτα.

Υπάρχουν όμως πέντε-έξη που παίζουν ώρες ολόκληρες, ιδίως τη νύχτα, μόνο διαφημίσεις. Ποτέ κανένα κρατικό ραδιόφωνο δεν θα μπορούσε να διανοηθεί να παίζει μια ολόκληρη νύχτα (τι μια; δεκάδες νύχτες τώρα) δίσκο λαϊκού τραγουδιστή της μόδας που επιπλέον δεν είναι και καλός! Φοβερή πλύση εγκεφάλου! Δεν μπαίνει καν θέμα ότι είναι καλύτερο το Β' Πρόγραμμα που ξενυχτάει.

Ένας άλλος, κοντά στο Α' όλο το καλοκαίρι έπαιζε συνέχεια δύο δίσκους. Άλλοι ή και οι ίδιοι σταθμοί διαφημίζουν οικόπεδα, ταπετσαρίες τοίχων κ.τ.λ.

Ως τι λοιπόν να είμαστε υπέρ των ραδιοπειρατών που διαφημίζουν; Ας μας πει κάποιος ένα επιχείρημα υπέρ! Δεν είναι καν υγιείς επιχειρήσεις. Μ' ένα ασήμαντο κεφάλαιο λίγων χιλιάδων δραχμών, στήνουν ένα απάισιο διαφημιστικό κόλπο, εισπράττουν χωρίς να προσφέρουν τίποτα σε κανένα. Δεν εργάζονται στην πραγματικότητα, δεν μας διασκεδάζουν έστω, αντίθετα μας εξοργίζουν, δεν πληρώνουν δραχμή φόρο, είναι εντελώς, —μεταφορικά και κυριολεκτικά— παρασιτικοί.

Αυτοί οι ραδιοπειρατές που βάζουν στο μηχάνημα την κασέτα με τα ίδια τραγούδια μέρες και μήνες δεν έχουν προβλήματα επικοινωνίας, ούτε γουστάρουν. Δεν έχουν καιρό για τέτοιες πολυτέλειες. Μαζεύουν λεφτά.

Εμείς δεν είμαστε μ' αυτούς. Είμαστε με τους άλλους. Που δεν μπορούν να κοιμηθούν και αισθάνονται λιγότερο δυστυχείς όταν γουστάρουμε και μες το τραγουδάκι που τους αρέσει και το βάζουν στο πικάπ και το εξακοντίζουν μέσα στη νύχτα.

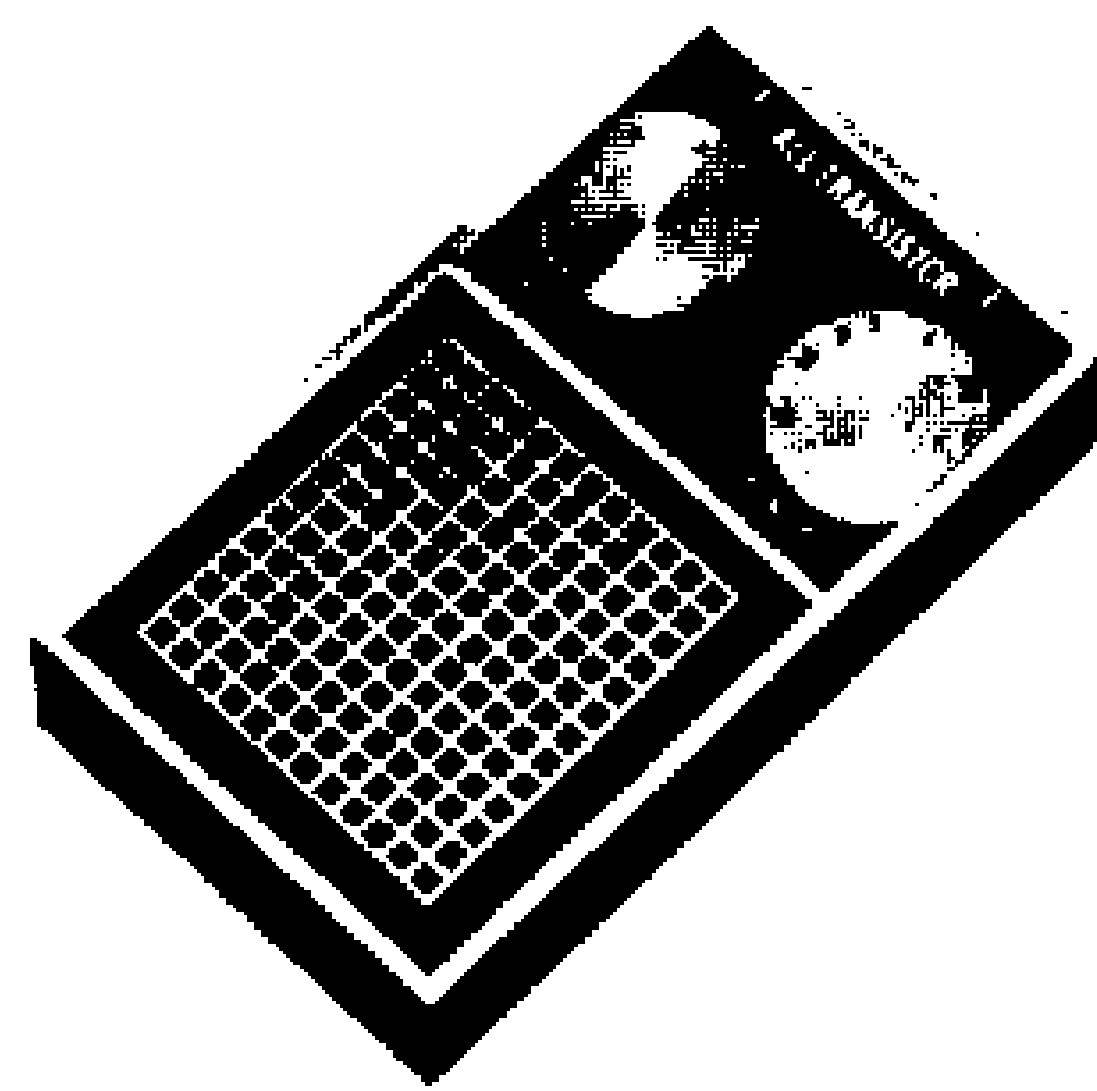
«Χότζα, μ' ακούς»;

Το καλοκαίρι, που όλοι άλλος λίγο άλλος πολύ, βγήκαμε λίγο από την Αθήνα ξαναδιαπιστώσαμε ότι οι σταθμοί του ελληνικού ραδιοφώνου δεν ακούγονται σε όλη την Ελλάδα.

Το Β' πρόγραμμα στα μεσαία, μόλις βγει από την Αττική, χάνεται. Το Πρώτο μόλις ακούγεται σαν πειρατικός σταθμός και αν δεν πέσει πάνω του κανένας βαλκανικός ή μεσανατολικός σταθμός.

Περίπου το ίδιο ισχύει και για το ραδιοφωνικό κανάλι της πρώην ΥΕΝΕΔ.

Για το Τρίτο ούτε λόγος.

Ακόμα πιο άσχημα είναι τα πράγματα όταν μετά τη 1 τη νύχτα, που η επαρχία σβύνει τα φώτα, θελήσει κάποιος να ακούσει νυχτερινή εκπομπή του Β' προγράμματος. Έξω από την Αττική δεν ακούγεται τίποτα.

Είναι λοιπόν ένα θέμα αυτό.

Η ΕΡΤ 1 και η ΕΡΤ 2 πρέπει να φροντίσουν να καλύψουν μ' όλους τους σταθμούς τους τουλάχιστον τον Ελλαδικό χώρο. Δεν είναι δυνατόν μόλις περάσεις την Μαλακάσα να ακούς τόσο καλά δεκάδες σταθμούς γειτονικών χωρών όπως λόγου χάριν τα Τίρανα ή το Καϊρο και να μην ακούς το Δεύτερο πρόγραμμα;

Γ.Κ.

«Δεν ξέρω τι λέει η κουλτούρα, αλλά θα ήθελα πολύ νάχα κάνει το «βρε μελαχρινάκι»

Γιάννης Σπανός
(το είπε σε εκπομπή του Β' προγράμματος του Ραδιοφώνου στις 3.40' μ.μ., στις 27/7/1982).

ΑΧΑΡΙΣΤΕ ΕΛΛΗΝΑ

Ώρα τρεις το πρωί.

«η θερμοκρασία στην Αττική δεν θα ξεπεράσει τους 36 βαθμούς Κελσίου», έλεγε το δελτίο. Κολοκύθια. Αφού τώρα έχει 38. Δεκαπέντε Ιουλίου όμως, τι περιμένεις; Να πέσεις να κοιμηθείς, δώρον-άδωρον. Θα πιάσεις δρομολόγιο κρεβάτι-μπάνιο, μπάνιο - κρεβάτι, κρεβάτι-μπάνιο. Ψήνεις καφέ, αράξεις σε μια πολυθρόνα στο μπαλκόνι, την αυλή ή την βεράντα, ανάβεις τσιγαράκι, ανοίγεις και το ραδιοφωνάκι της μπαταρίας να μουρμουράει στο χαμηλό (μη κοιμήσουμε και τους γείτονες που ξαγρυπνάνε με ανοιχτά παράθυρα), ρίχνεις απάνω σου και λίγο απ' αυτό που δεν ανέχονται τη βρώμα του ούτε τα κουνούπια και φεύγουνε, και ρεμβάζεις.

Το Κάστρο της Αγίας Παρασκευής έχει τρεις σκοπούς (πληροφοριοψυχαγωγικούς). Πρώτο, Δεύτερο και Τρίτο πρόγραμμα. Και οι τρεις, «γεωγραφικά» και «λειτουργικά» ανήκουν στα Μεσόγεια και αγνοούν τον υπόλοιπο νομό. Όποια ώρα λειτουργίας τους ανοίξεις το κουμπί, Μεσόγεια ακούς. Βάζεις τον Ένα: Λιόπεσι - Σπάτα - Κορωπί - Μαρκόπουλο... Βάζεις τον Δύο: Σπάτα - Κορωπί - Μαρκόπουλο... Βάζεις τον Τρία: Μαρκόπουλο! Νομίζω πως επιβάλλεται ο Δήμος Αθηναίων (αλλά και κάθε Δήμος) να αποκτήσει και τον «δικό του Σταθμό».

Οι τρεις «σκοποί» του Κάστρου της Αγίας Παρασκευής που λέγαμε, δεν παίζουνε το χαβά τους σε έναν τόνο. Ο Ένας παίζει τις ειδήσεις, και ό,τι άλλο σκεύεται ο αρχηγός την ώρα πούνε στο σοβάρό του. Κάνει και ένα διάλλειμα μερικές ώρες για να ξεκουραστούνε τα πρόσωπα από το πήγαινε-έλα καρέκλα-τουαλέττα (βρύση τα κάνει τα νεφρά η μπύρα). Ο Τρία είναι της «μαύρης πλερέζας». Συνέχεια απ' αυτά τα ψυχολακωτικά που παίζανε οι μπάντες στην «είσοδο» των στρατοπέδων συγκέντρωσης για να μην ενοχλούνται οι «μεγάλοι» στα γραφεία, απ' το μουρμουρομουγκρητό των μελλοθανάτων που περνά-

γανε τη «Μεγάλη Πόρτα». Άκρως «εγκεφαλικός» και ταυτόχρονα «ακέφαλος».

Το ποσοστό Ελληνικής συμμετοχής εκεί, περιορισμένο, και «διαλεγμένο»! Ο Αφρός του Αφρού της διανοήσης. Ποιητικής, Μουσικής και των ειδών πάντων. Ο Τρία τις πιο πολλές ώρες, «κοιμάται» (είναι κλειστός). Όσο πιο Μεγάλος είναι κανείς, τόσο πιο λίγο δουλεύει. Και καλά κάνει. Όλοι γι' αυτό δεν σκοτωνομαστε; Να «ανέλθουμε», να «ξεκουραστούμε»!!! Ο Δύο, είναι «ό,τι λάχει». Μοιάζει με Πρύτανη «εν κρεπάλη μέθη» που προσπαθεί να περισώσει ό,τι μπορεί από την «καταρρέουσα» αξιοπρέπειά του. Τα προγράμματα «παράγονται» από μερικές κοπέλες και μερικά αγόρια. Κατά το «στήσιμο» των προγραμμάτων «δόλος» δεν φαντάζομαι να υπάρχει (αν και τα περισσότερα από τα παιδιά αυτά έχουν ή (ακόμα χειρότερα) «επιθυμούν» να έχουν σχέσεις συνεργασίας με φωνογραφικές εταιρείες κ.λ.π.).

Ο Δύο δεν είναι ο «πιο ξύπνιος» από τους άλλους δύο μόνο «ως προς τη δομή λειτουργίας». Είναι «πραγματικά» ο ολιγότερον κοιμώμενος. Είναι ο «ξενύχτης» της «παρέας». Το «πράμα» βέβαια δεν είναι σε «ζωντανή μετάδοση» (όχι επειδή ξενυχτάμε να χάσουμε και τον ύπνο μας). Η ταινία αλλάζει κάθε μία, ή μισή ώρα, και είναι επανάληψη της επανάληψης. Αλλά τι ψάχνεις τώρα; Τέτοια ώρα τέτοια λόγια. Είναι το μόνο ψυχαγωγικό κατάστημα που λειτουργεί...

— Ώρα Ελλάδος τρεις. Ελληνικό Τραγούδι.

— Από τη γειτονιά των αγγέλων, σε «στίχους-Γάκωβου Καμπανέλη», «Μουσική-Μίκη Θεοδωράκη» η «Μελίνα Μερκούρη τραγουδά»... Έλα Μπαγασάκο, τυχεράκια. Ποιος άλλος έχει τη χάρη τη δική σου να τον ψυχαγωγούν και μάλιστα τέτοια ώρα, με τραγούδια που τους στίχους έχει γράψει ένας Διευθυντής Ραδιοφωνίας, τη μουσική ένας Βουλευτής, και τα τραγουδάει Υπουργός!!

Αχάριστε Έλληνα.

Σ.Α.Ν.Α.

Κάθε άνθρωπος δικαιούται ένα κομμάτι από τη γη των πατέρων του, να χτίσει ένα κονάκι να βάλει το κεφάλι του μέσα, και κάμποσες ρίζες ζαρζαβατικά απ' έξω.

Αφ' ενός για να την βγάλει σα ζουζούνι του Θεού αυτός και τα τυχόν υπάρχοντα κουτσούβελά του, και αφ' ετέρου για να μπορεί να λέει τη λέξη «Πατρίδα» εννοώντας αυτό ακριβώς που σημαίνει και να μην έχει τη λαθεμένη(;) εντύπωση πως Πατρίδα θα πει: Καθήκον - Αγωνιστική υποχρέωση - Εφορία - Νόμος - Στρατολογία και διάφορα άλλα «δικαιώματα» μόνο.

Ειδικά οι «Άκληροι Ακτήμονες Αθηναίοι» (πολίτες τρία Α (ΑΑΑ), που είδαν μετά την «απελευθέρωση» το ωραίο τους χωριουδάκι να καταντάει Τσαρουχμαχαλάς, λόγω αηδίας, στενότητας χώρου, υλικοπνευματικής ρύπανσης κλπ. κλπ. είναι βέβαιο πως θα δεχόντουσαν έναν κλήρο ακόμα και στου διαόλου τη μάνα.

Θέλοντας να γλυτώσουμε έστω και δια της φυγής (αν και η περιουσία των Αγίων Ποιμένων λύνει το πρόβλημα μία κι έξω) ιδρύουμε τον Σύλλογο Ακτημόνων Νομού Αττικής (Σ.Α.Ν.Α.). Σκοπός μας είναι: Να ζητήσουμε σαν Έλληνες από το Ελληνικό κράτος ένα κομμάτι γης. Έναν κλήρο κι ας είναι όπου λάχει (προσωπικά μου κάνει ακόμα και στη Γυάρο).

Καλώ λοιπόν όσους και όσες,

όσες και όσους:

1) Έχουν γεννηθεί σε τούτον τον «ευλογημένο» τόπο προ του Αρμαγεδώνα (1940-44).

2) Βρίσκονται γραμμένοι στα ληξιαρχικά μητρώα του νομού Αττικής.

3) Δεν έχουν ακίνητη περιουσία (είναι δηλαδή απολύτως ξεκρέμαστοι).

Να γράψουν σε ένα κομμάτι χαρτί τα στοιχεία τους και να μου τα στείλουν. Έξω από τον φάκελο νά γράψουν: Άκη Πάνου.

Τα στοιχεία που χρειάζονται είναι:

Όνομα, Επώνυμο, Όνομα του πατέρα τους, Τόπος Γεννήσεως (δήμος - κοινότητα), Διεύθυνση κατοικίας.

Όροι παραμονής (φιλοξενία ή ενοίκιο και «πόσο το μαλλί»).

Θα επακολουθήσει συγκέντρωσή μας,

υποβολή καταστατικού στο Πρωτοδικείο,

εκλογή και ανάδειξη εκπροσώπων μας,

λεπτομερής εξέταση του προβλήματός μας

και ρύθμιση των απαραίτητων ενεργειών μας για δικαίωση.

Πρώτα πρέπει να μαζευτούμε να δούμε πόσοι είμαστε.

Αν είμαστε λίγοι, ελπίζω πως θα μας «βολέψουν» εύκολα.

Αν είμαστε πολλοί «οραματίζομαι» να λέει ο Υπουργός στο γραμματικό:

—Τι είναι αυτοί;

—Ο Σύλλογος Ακτημόνων Νομού Αττικής - Σ.Α.Ν.Α.

—Και τι θέλουνε;

—Γη.

—Γη και ΣΑΝΑ;

—Μάλιστα.

—Καλά. Πες τους πως επειδή αυτή τη στιγμή από Γη δεν ευκολυνόμαστε, ας ξαναπεράσουν στις 36 Ιουνίου να το συζητήσουμε. Προς το παρόν για να μη μουρμουράνε ριξ τους μερικά σανά.

Εμείς πάντως το σύλλογο θα τον κάνουμε και όπου βγεί. Πού ξέρεις καμμιά φορά τι γίνεται; Στο κάτω-κάτω δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε. Εμπρός λοιπόν! Η πίστη μετατοπίζει βουνά.

Άκης Πάνου

Τραγούδια του Άκη Πάνου, του Χρήστου Νικολόπουλου, του Νάκη Πετρίδη κ.ά. περιλαμβάνει (ενορχηστρωμένα απ' τον Πετρίδη) ο πρώτος δίσκος της Αυδίας Σοφού, που φέτος εμφανίζεται μαζί με το Μαργαρίτη και το Σαλαμπάση. Τίτλος του «καινούργια χαρά».

«Την παραγωγή του δίσκου την έκανα μόνος, παρακινούμενος από διάφορους φίλους, με χρήματα που μου δάνεισε - και που δεν του τα γύρισα ακόμα - ένας απ' αυτούς που είναι γυαλάς και που γούσταρε τη λέξη γυαλικό που χρησιμοποιώ σε τραγούδι μου!»
Studio Cosmosound, Ιθάκη, Θεσσαλονίκη, Music - Box, Περικλής Χαρβάς - Κυψέλη...Στην άσφαλτο...

ΚΑΘ' ΟΔΟΝ...

Δίσκοι - Συναυλίες

Τεράστια η προ-χριστουγεννιάτικη παραγωγή!

Ενδεικτικά αναφέρουμε:

Ο Βασίλης Τσιτσάνης ξαναμπαίνει στο στούντιο για να γράψει παληά και νέα τραγούδια του που θα τα ερμηνεύσουν -εκτός από τον ίδιο- η Πίτσα Παπαδοπούλου και η Καίτη Γκρέυ! Θα είναι αυτή η έκπληξη των Χριστουγέννων;...

Η «περιζήτητη» πια Γκρέυ θα τραγουδήσει σε δίσκο και τα λαϊκά (!) του Τζαβέλα!!!...

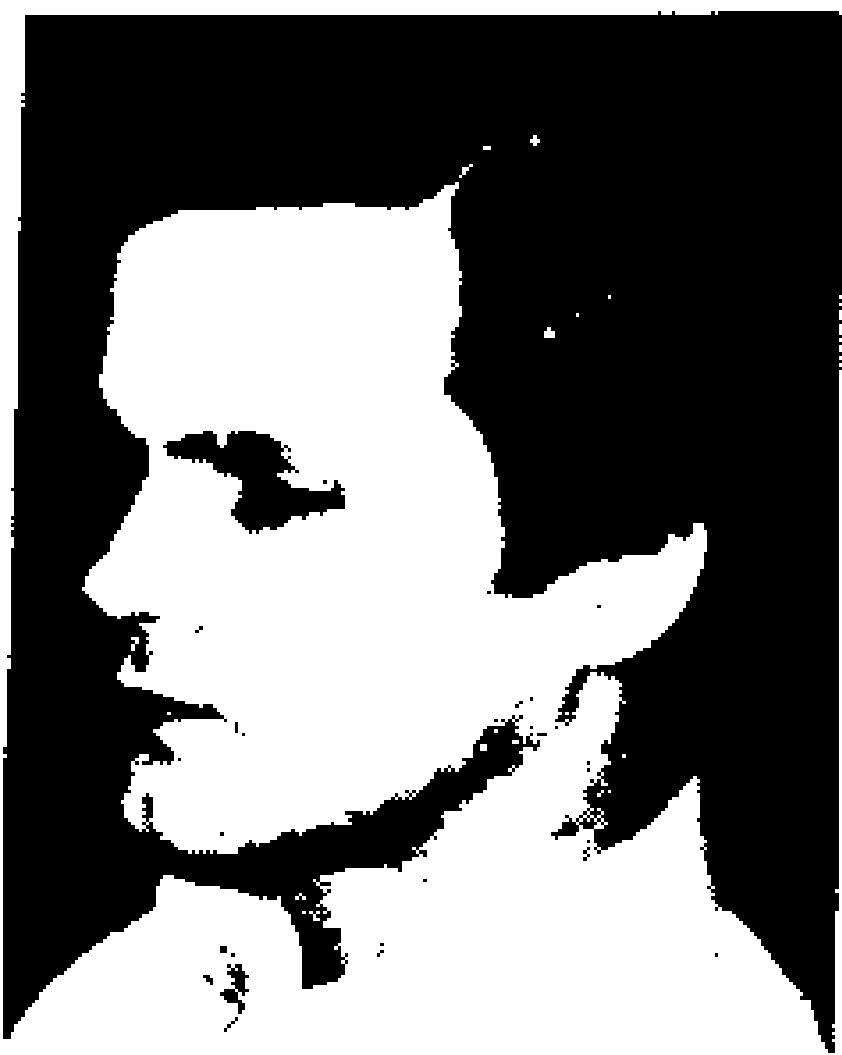
Ο ποιητής Νίκος Καββαδίας και η Βαρβάρα Τσιμπούλη, ο Ρώτας, ο Δασκαλόπουλος κ.α. στο δίσκο του Κώστα Καράλη...

Εκτός απ' τον Καράλη και ο Λευτέρης Πανταζής στη CBS κάνει μια νέα προσπάθεια επανέκκτησης του χαμένου εδάφους...

Παιχνιδοτραγούδα από τη Μαρίζα Κωχ...

Ο Σπύρος Παπαβασιλείου και ο Νίκος Μπαξεβάνης (Σ' αγαπάω μ' ακούς) έβαλαν τα περισσότερα κομμάτια στον καινούργιο δίσκο του Κοντολάζου...

Τέσσερα ζείμπενικα περιλαμβάνει ο τρίτος μεγάλος δίσκος της Πίτσας Παπαδοπούλου που ηχογραφήθηκε στο ERA. Συνθέτης - στιχουργός - ενορχηστρωτής όλων των κομματιών και πάλι ο Τάκης Μουσαφίρης...

Χ. Νικολόπουλος (Φωτ. Σ. Μπουλούμπας)

Τελικά ο Γιώργος Νταλάρας τραγουδάει μόνο 3 τραγούδια στο δίσκο του Λάγιου και ήδη ηχογραφεί τα τραγούδια του Χρήστου του Νικολόπουλου (που περιμένουν υπομονετικά σχεδόν 3 χρόνια) για να κυκλοφορήσουν σ' ένα μεγάλο δίσκο πριν απ' τις γιορτές. Ανάμεσά τους είναι τα *Μη με ρωτάς και Άνοιξα το συρτάρι μου του Μάνου Ελευθερίου* ο *Τραγουδιστής* και *Εγώ θα σου μιλώ με τα τραγούδια μου της Μάρως Μπιζάνη, Γυρίζει ο κόσμος του Δ. Χατζηδιάκου* (της Αθηναϊκής Κομπανίας), *Νύχτα καλή του Φώντα Λάδη, Τα ποτήρια της παρηγοριάς και Έγινες κριτής του Λευτέρη Χαψιάδη*, και το τραγούδι του Μανώλη Ρασούλη *Πάντα ονειρευόμουνά...*

Σε μουσική Κραουνάκη και στίχους Νικολακοπούλου ηχογραφεί η Χριστιάνα το «Σαριμπιντάμ... θα πει τρελαίνομαι»...

Ακόμα ένα αφιέρωμα (αγνώστων λοιπών στοιχείων μέχρι στιγμής) στη Μαρινέλλα...

Και ο ΝΙΚΟΛΑΣ ο ΑΣΗΜΟΣ στη ΜΙΝΩΣ!

Από τα Εξάρχεια στο στούντιο του Δράκου ετοιμάζει τον πρώτο μεγάλο δίσκο με δικά του τραγούδια ενορχηστρωμένα από το Θανάση Μπίκο...

Ο Σούκας, ο Χρυσοβέργης κι ο Πολυκανδριώτης έγραψαν τα τραγούδια και του καινούργιου δίσκου του ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ που θα κυκλοφορήσει πριν τα Χριστούγεννα...

Ο Σούκας φέρεται αναμιγμένος και στο δίσκο της ΛΙΤΣΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, που θα έχει και τραγούδια του Πάριου, του Βαρδή και ίσως και άλλων...

Για ένα «χριστουγεννιάτικο» δίσκο ξαναμπαίνει στο στούντιο και ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ.

Μ' ένα ensemble «αλα εσπερινούς» γράφει παληά δικά του κομμάτια, ορχηστρικά...

Ο Παναγιώτης Κουνάδης και ο Σπύρος Παπαϊωάννου κατάφεραν τελικά να εξοστρακίσουν (για πόσο άραγε;) τον Κ. Χατζηδουλή απ' τη Μίνως, κλείνοντας μια συμφωνία για μερικές δεκάδες δίσκους—επιλογές ρεμπέτικων απ' τις συλλογές τους.

Ξεκίνημα, λοιπόν, με τους 10 πρώτους...

Ανάλογη συμφωνία για 3 δίσκους του πατέρα του έκλεισε με την ίδια εταιρία ο Κάβουρας υιός εξ Αυστραλίας...

Τα πήρε όλα η Μίνως...

Σε στενή συνεργασία με τον Νάκη Πετρίδη και τον Τάκη Μουσαφίρη, ο Κώστας Καρουσάκης ηχογραφεί πυρετωδώς τον πρώτο -εκτός πολυεθνικών- δίσκο του, στην AVANTAGE, με τραγούδια του Χρήστου Κολοκοτρώνη, του Μιχάλη Λαμπρόπουλου και του Μάνου Κουφιανάκη, του ίδιου του Καρουσάκη κ.α. Μερικοί τίτλοι *Η ζωή μου κομμένη στα δυο, Η φαντασία μου απόψε οργιάζει, Φωτιές κ.λ.π. ...*

Πολύ ενδιαφέρον παρουσιάζει το ξαναπάντρεμα Απόστολου Καλδάρα και Μιχάλη Μενιδιάτη...

Αυτοπαρουσιάζεται σαν τραγουδιστής και ο Τάκης Καρνάτσος, που μαζί με τη Δ. Γεωργίου ηχογραφούν τις «Μπίλλιες»...

Ο Τάκης Μουσαφίρης και η Πίτσα Παπαδοπούλου στο στούντιο...

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Βασίλης Βασιλειάδης (μπροστά κάτω), Γιάννης Καραμπεσίνης, Καρολίνα Στάμου, Απόστολος Καλδάρας, Λούλα Παπαγιαννοπούλου, Μάνος Κουφیانάκης, Τάκης Μουσαφίρης (από αριστερά καθισμένοι). Νίκος Μπαξεβάνης, Βασίλης Ζουμπούλης, Χρήστος Κωνσταντινίδης, Κώστας Καρουσάκης, Κώστας Ρούβελας (πίσω). Μερικοί μόνο από τους συνθέτες, στιχουργούς, τραγουδιστές που παραβρέ-

θηκαν στα εγκαίνια της νέας Φωνογραφικής Εταιρείας AVANTAGE, που εγκαταστάθηκε στα γραφεία της στην Πατησίων και διευθύνεται από την Λίτσα Καρουσάκη.

Ο Καρουσάκης, η Στάμου και ο Ζουμπούλης είναι οι πρώτοι που ήδη ηχογραφούν δίσκους για τη νέα εταιρία σε συνεργασία με τον Χρήστο Κολοκοτρώνη, το Μάνο Κουφیانάκη, τον Τάκη Μουσαφίρη, το Νάκη Πετρίδη κ.ά. Καλή επιτυχία!

Χριστοδουλόπουλος, Ζαγοραίος, Ξανθή Περράκη και Λάκης Αλεξάνδρου ετοιμάζουν τα δικά τους...

«Ψαράδες φέρτε ψάρια» από το Ρούκουνα και «Πριν το Χάραμα» από τον Οδυσσέα Μοσχονά. 2 μεγάλοι δίσκοι...

«Βαριά λαϊκά» λέγονται (είναι κιόλας;) τα νέα του Μαρχόπουλου με Κλωναρίδη-Λαβίνα και Μενιδιάτη-Λύδια. Μάνος Ελευθερίου, Γιώργος Σκούρτης, Μιχάλης Φακίνος και Κώστας Βίρβος οι στιχουργοί...

Ο Νομικός, ο Αδαμαντίδης και η Κομνηνού (τα «ελαφρά» της EMI) τραγουδάνε σ' ένα ολόκληρο δίσκο Μάριο Τόκα και

Σαράντη Αλεβιζάτο, τα «Βοριάδακια»...

«Φόνισσα», «Απέναντι» και άλλα από το Σταύρο Λογαρίδη...

«Ξέρεις κάτω» τιτλοφορείται ο μεγάλος δίσκος της Αμαλίας με τραγούδια των Χ. Νικολόπουλου, Νάξιου, Κ. Κόρου, Μπότρα, Φιλίππου, Ατραϊδή κ.ά. Να δούμε τι θα βγάλουν όλοι μαζί...

Ο Λυράρης και τραγουδιστής Βασίλης Σκουλάς ηχογραφεί στην Columbia με Λάζαρο Παπαδόπουλο και Αρχιτεκτονίδη ζεϊμπέκικα και άλλα...

Για να σας κρατάω σε αγωνία δεν θα γράψω τίποτα για τα καινούργια τραγούδια του Σαββόπουλου που άκουσα...

Ο Διονύσης και η Άσπα Σαββοπούλου στο Πήλιο (Φωτ. Σ. Ελληνιάδης)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΣ

«ΣΤΟΠ»

ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΗΦΙΣΟΥ

ΤΗΛ: 3461266 - 3471689

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΙΡΗ
ΖΑΜΠΕΤΑΣ ΛΙΝΤΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΛΑ·Ι·ΤΖΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΞΑΝΘΑΚΗΣ

ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΣΑΓΙΩΡ
και άλλοι εκλεκτοί καλλιτέχνες

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Α. ΞΑΝΘΑΚΗΣ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΤΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΚΗ ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ
(ACBA)

ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΑ
(ACBA)

ΑΚΗΣ ΠΑΝΟΥ
ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ)

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΟ ΣΜΥΡΝΕΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΜΕΤΑ ΤΟ 1922.
(ΑΦΟΙ ΦΑΛΗΡΕΑ - ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΩΝ ΡΕΜΠΕΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

SPHINX - SPHINX
(ACBA)

SPHINX
ΕΠΤΑ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ
(ACBA)

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΠΙΑΝΟΕΠΑΦΕΣ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

ΦΛΩΡΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΝΖΡΡΤ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

Σ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Φ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥ ΜΠΑΡΑΚΟΥ
(ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ)

POP ELEVEN

ΠΙΝΔΑΡΟΥ 38 και ΤΣΑΚΑΛΩΦ
3601729 - 3630868

ΚΕΝΤΡΟ Γ. ΣΑΜΠΑΝΗ
ΛΑΪΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ - ΑΝΘΙΠΠΗ - Α. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΡΟΥ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΛΑΪΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ:

μπουζούκι:	ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
μπουζούκι:	ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
βιολί:	ΑΛ. ΑΡΑΠΑΚΗΣ
κλαρίνο:	ΚΥΡ. ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ
ακκορντεόν:	ΛΑΖ. ΚΟΥΛΑΞΙΖΗΣ
κιθάρα:	ΝΙΚ. ΣΑΜΠΑΤΖΙΩΤΗΣ
κόντρα μπάσο:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΑΠΗΤΟΣ
κρουστά:	ΧΡ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Αγ. Λουκά 45 Πατήσια τηλ. 22.83.440 - 20.24.480